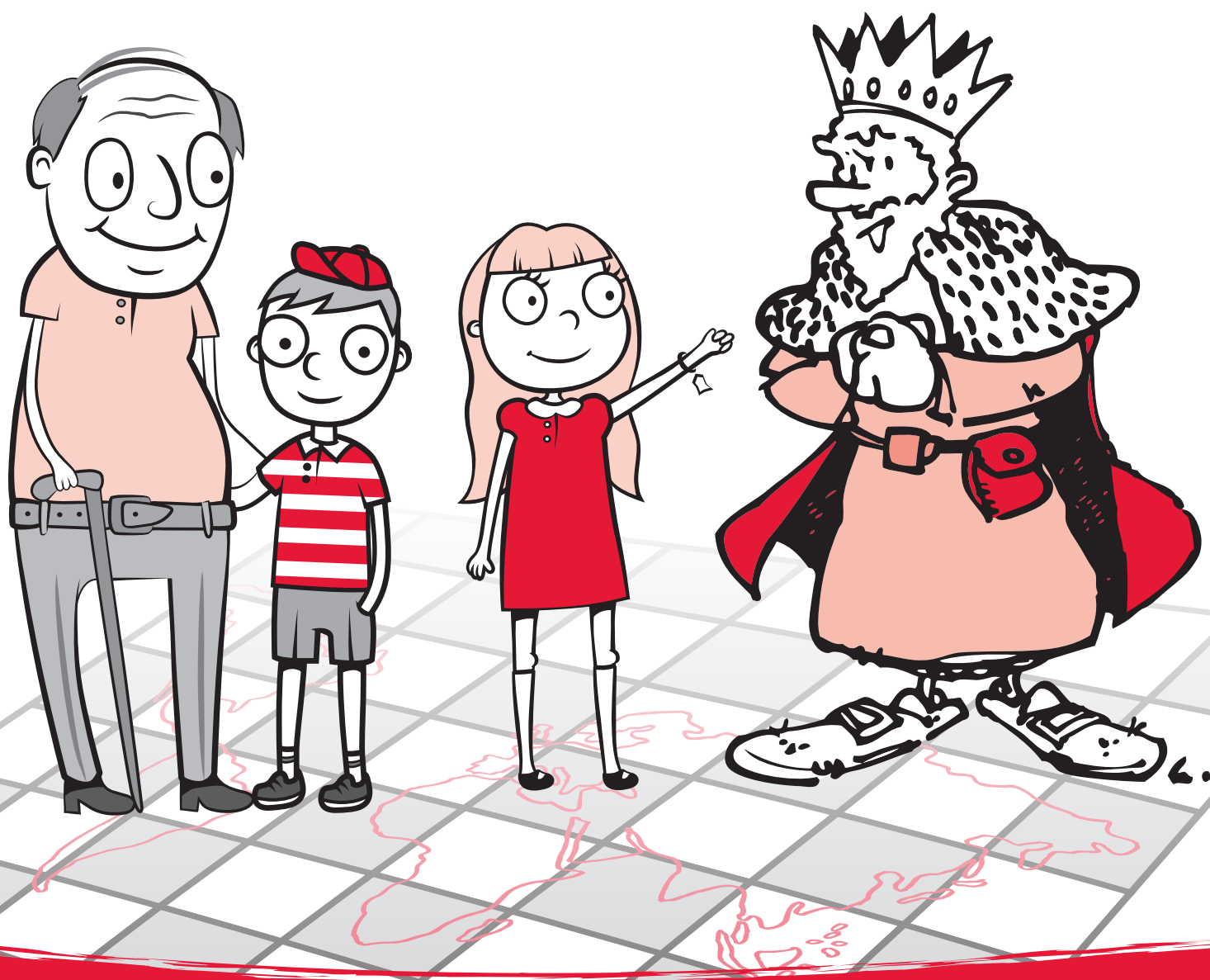

INFANTS

viu senzillament perquè altres,
senzillament, puguin viure

INFANTS

CAMPANYA INSTITUCIONAL 2012-2013

Contingut

Guia de l'educador

Presentació dels materials didàctics per a INFANTS	3
--	---

Activitat sobre l'audiovisual

"Afanyem-nos!"	6
----------------	---

Conte per ser narrat per la persona animadora-educadora

La màgia d'en Serafi	11
----------------------	----

Conte

El ministre del Rei	17
---------------------	----

Conte

La polsera negra	23
------------------	----

Pregària del cor	29
------------------	----

Presentació dels materials didàctics per a INFANTS

En el món en què vivim els murs de les desigualtats socials cada vegada són més gruixuts; els murs que tanquen els camins per accedir a una feina digna i estable són cada vegada més alts; els murs que ens aïllen i ens fan viure individualistament tancats en nosaltres mateixos són cada vegada més impenetrables. En un món així, Càritas, en nom de la comunitat cristiana, somia i vol treballar per fer realitat un nou Model d'Economia i de Societat que no dreci murs sinó que els aterri.

Per conscienciar-nos i sensibilitzar-nos sobre aquest fet, Càritas va iniciar ja l'any passat una campanya amb el lema *"Viu senzillament perquè altres, senzillament, puguin viure"*. Enguany la campanya, i els seus materials didàctics, continua aprofundint en la mateixa línia de viure senzillament per fer possible un nou Model d'Economia i Societat.

El que mou aquesta societat de consum, aquest Model Econòmic actual, és el desig de molts de viure en la riquesa a costa d'altres que estan condemnats a viure pobrament en altres parts del món, o a casa nostra; i a costa que el planeta es contamina i degradi a un ritme sense precedents.

El desig de viure en la riquesa ha portat a una crisi econòmica global per haver gastat, malbaratat i endeutat per damunt de les possibilitats generals. I, com sempre, els que pateixen les conseqüències i els efectes d'aquesta manera de viure són els col·lectius socials més vulnerables i fràgils, perquè són ells els qui paguen la crisi: desocupació, retallades en despeses socials, etcètera.

Davant aquesta realitat, la Campanya de Càritas proposa VIURE SENZILLAMENT perquè altres, senzillament, puguin viure. Ha arribat l'hora d'aturar-nos i preguntar-nos sincerament: *¿Desitjo viure en la riquesa o desitjo viure senzillament, només amb el necessari per tenir una vida DIGNA?*

Allò que responguem a aquesta pregunta afectarà la nostra manera d'entendre la feina (*¿per a què treballem?*) i la nostra manera de relacionar-nos amb els altres (*¿vivim tancats en el nostre món de benestar o vivim oberts a crear comunitat?*).

Viure senzillament no es redueix a una pura qüestió material de conformar-se amb tenir poques coses, sinó que abraça tot l'ésser de la persona. Implica una OPCIÓ de vida; és un COMPROMÍS personal de tenir un estil de viure a CONTRACORRENT dels valors que promou el Model Econòmic i Social actual, portant a la pràctica el valor evangèlic de la Senzillesa, amb tot el que implica de desprendre's del que ens deshumanitza i allunya del que és important i substancial en la vida personal i relacional, per fer possible un món millor, un *"cel nou i una terra nova, on regnarà la justícia"* (2Pe 3, 13).

Els materials didàctics que aquí oferim volen traduir i acostar a la comprensió dels infants aquestes idees de la Campanya, adaptant-les a la seva capacitat i a la realitat que aquests infants viuen. Volen ajudar els grups de nens i nenes a prendre consciència que viuen en un món que necessita la seva ajuda i solidaritat, i que poden posar fil a l'agulla ara mateix començant pel seu entorn més proper.

Per això, volem també fer-los veure que hauran d'esforçar-se a eliminar d'ells mateixos les llavors d'aquestes actituds i comportaments que, en el món dels adults, han provocat tant de patiment i pobresa en el món, i han fet que el món estigui tan necessitat d'ajuda i solidaritat.

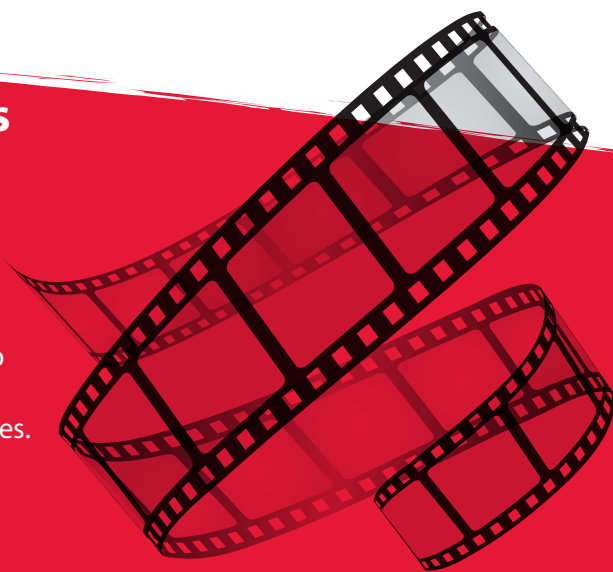
Aquests materials didàctics volen ser una eina pedagògica, pràctica i senzilla que ajudi els infants a prendre consciència que tenen a les seves mans el poder de fer possible un món millor en el seu entorn proper i quotidià on viuen, amb les seves petites i senzilles accions. Poden convertir la tristesa en alegria, la soledat en amistat, les llàgrimes en consol... Així seran llum del món (Mt 5, 14), seran testimonis que una altra forma de viure és possible ara.

A continuació presentem els materials i propostes que oferim per treballar amb infants els continguts i el missatge d'aquesta Campanya.

Materials didàctics

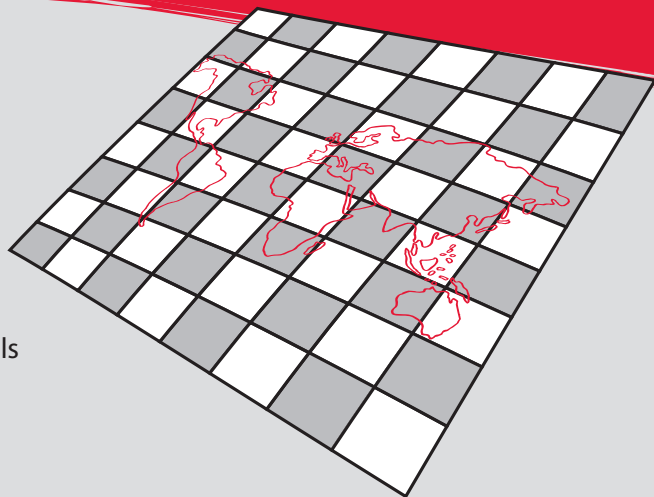
Audiovisual de Campanya per a infants "Afanyem-nos!"

La finalitat d'aquest audiovisual en PowerPoint és presentar als infants, de manera atractiva i motivadora, el missatge d'aquesta Campanya, que vol ser una invitació a col·laborar amb Càritas per fer possible un món millor, sent solidaris amb les persones que viuen al voltant, fent accions senzilles però valuoses. És també un mitjà per presentar Càritas i la seva essència.
(Durada aproximada de 7 minuts.)

Activitat sobre l'audiovisual "Afanyem-nos!"

Una vegada vist l'audiovisual, s'ofereix aquesta activitat perquè amb les preguntes que conté per al diàleg i el joc que es proposa, s'aprofundeixi en el contingut audiovisual i s'afavoreixi el compromís i la implicació dels infants, per fer possible un món millor en el seu entorn més proper, allà on ells poden influir amb les seves accions i manera de ser.

Conte

La màgia d'en Serafi

Per treballar amb infants de 4 a 7 anys
(Educació Infantil i primer cicle d'Educació Primària)

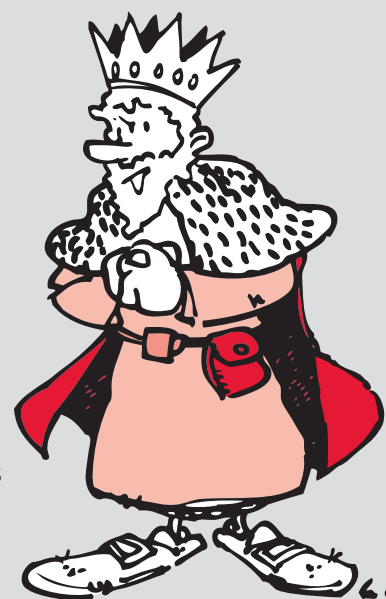
La finalitat del conte, i de les activitats que l'acompanyen, és que els infants s'adonin del gran poder que tenen a les mans de fer el bé i ajudar els qui estan al seu voltant. És una invitació a estar atents al que els passa als qui estan al seu voltant, i a no restar indiferents davant la seva necessitat o problema.

Conte

El ministre del Rei

Per treballar amb infants de 7 a 11 anys (Educació Primària)

Mitjançant aquest conte i les activitats que es proposen, volem fer reflexionar l'infant sobre la primera part del lema de la Campanya: **"Viu senzillament..."**. Volem que s'adonin ells mateixos que les coses que ens fan més feliços en la vida no són materials, sinó les coses que no es poden comprar amb diners, allò que els altres ens ofereixen en gratuïtat, allò que la vida i la natura ens regala cada dia. Volem ajudar-los a treure les seves pròpies conclusions sobre el que és realment important en la seva vida, perquè no ho descurin.

Conte

La polsera negra

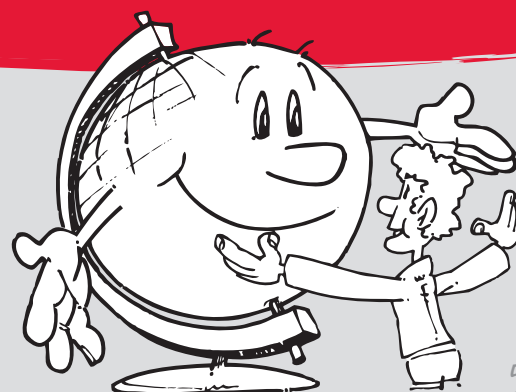
Per treballar amb infants de 7 a 11 anys (Educació Primària)

La finalitat del conte, i de les activitats que l'acompanyen, és ajudar l'infant a posar-se en el lloc d'altres infants com ell que, en altres parts del món o potser ben a prop, pateixen pobresa, fam, necessitat, manca de drets, etcètera. Volem que faci l'experiència de sortir d'ell mateix per uns instants per posar-se en la pell de l'altre, un altre que no té el mateix que ell. I a partir d'aquí provocar la reflexió i la implicació personal per tenir un estil de vida solidari, compromès amb la justícia. A propòsit de tot això, aprofitarem per presentar als infants els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni i tot el que comporten d'exigència de Justícia. D'aquesta manera abordem i treballem completament la segona part del lema de Campanya: **"Viu senzillament perquè altres, senzillament, puguin viure"**.

Pregària del COR

Oferim aquesta pregària perquè els infant la facin seva i els faciliti iniciar un diàleg senzill amb Aquell qui els habita i acompanya. Ell és el Mestre interior que els ensenyarà el camí per ser persones amb cor.

Activitat sobre l'audiovisual

"Afanyem-nos!"

Preguntes per al diàleg

1. Després de veure l'audiovisual, ¿recordes quina mena de persones són les que posen en perill el món on vivim? ¿Hi afegiries algun altre tipus?
2. ¿En el nostre món, què provoquen aquesta mena de persones? ¿Què en penses, d'aquesta manera de ser i de comportar-se?
3. ¿Saps explicar què és Càritas i a què es dedica?

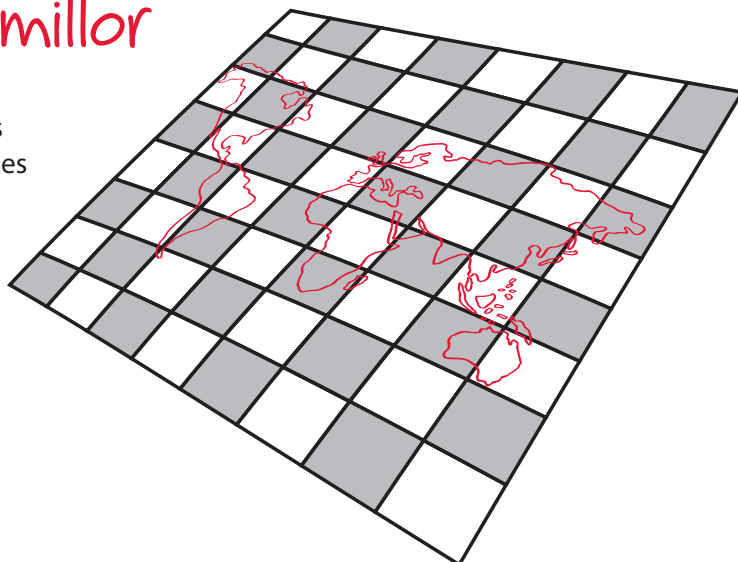
(L'educador ampliarà la informació sobre Càritas i presentarà com a exemple la tasca que fa la Càritas parroquial més propera, o bé algun projecte que la mateixa Càritas Diocesana desenvolupa a la zona.)

4. ¿Quina mena de persones són les que Càritas necessita per fer possible un món millor? Pensa en l'audiovisual. ¿Hi afegiries algun altre tipus?
5. ¿Quines coses concretes, per petites que siguin, podríem fer durant aquesta setmana per fer possible, allí on es trobem —a casa, a l'escola, amb els amics, en família, etcètera— un món millor?

(El repte que posem al grup és que aconseguixin dir entre tots 32 accions concretes, que anotaran de manera resumida a la pissarra o en un full gran que tots puguin veure bé.)

Joc: Cerquem un món millor

Es formen equips de quatre persones. Cada equip es fabricarà un tauler d'escacs o dames unint amb grapes o amb cel·lo dos folis. Damunt el tauler dibuixaran la silueta del mapamundi, i en les 32 caselles en blanc escriuran abreujadament cadascuna de les 32 accions que han dit entre tots en respondre la pregunta anterior. El tauler, doncs, quedarà així:

Tot seguit fabricaran les fitxes. 12 fitxes rodones fetes de cartolina de color clar, i 12 fitxes rodones fetes amb cartolina de color fosc.

Damunt les fitxes de color clar hi han d'escriure una mena de distintiu de persones que contribueixin a fer possible un món millor.

1. Persones solidàries.
2. Persones que ajuden en les dificultats.
3. Persones que s'enfronten a les injustícies.
4. Persones que cuiden i protegeixen els més necessitats.
5. Persones que es preocupen dels problemes dels altres.
6. Persones que es fan amigues de qui no té amics.
7. Persones que saben perdonar-se.
8. Persones que aprenen a compartir.
9. Persones que encomanen alegria als altres.
10. Persones que creuen en el Déu del cel que viu en el cor de tots.
11. Persones que saben viure unides.
12. Persones valentes que surten del seu món de comoditats i es comprometen per ajudar els qui ho passen malament.

Damunt les fitxes de color fosc han d'escriure, en cadascuna, una mena diferent de persones que contribueixen a posar en perill el món a causa del sofriment que provoquen en els altres.

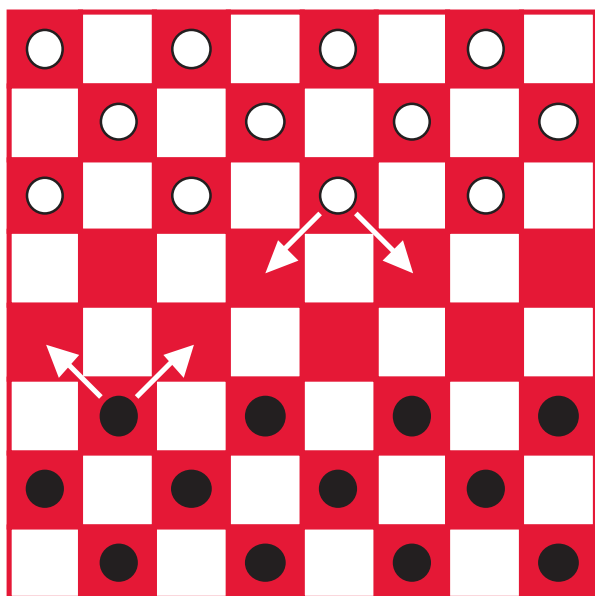
1. Persones avaricioses i cobdicioses.
2. Persones que fan patir els altres i no els tracten bé.
3. Persones que no volen compartir.
4. Persones falses que enganyen els altres.
5. Persones egoistes que només pensen en elles mateixes.
6. Persones agressives que volen dominar els altres per la força.
7. Persones que roben.
8. Persones que volen el poder sobre els altres per usar-lo en benefici propi.
9. Persones sense cor.
10. Persones capritxoses que només fan el que volen.
11. Persones insolidàries.
12. Persones fanàtiques, radicals.

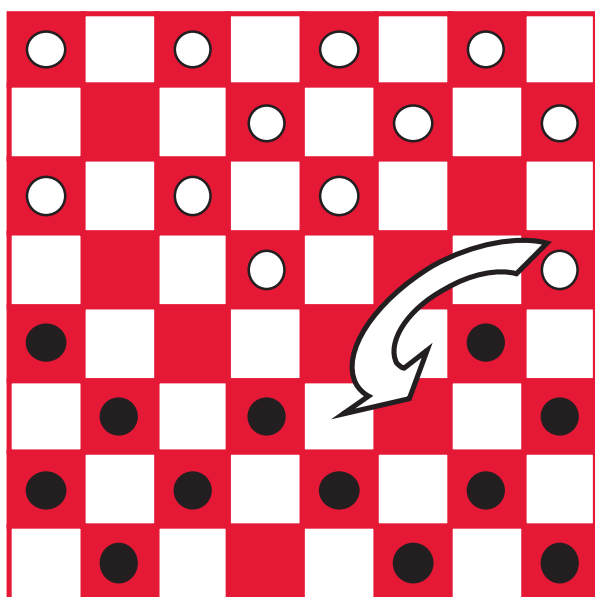
Aquest joc és com el joc de dames, segueix les mateixes regles. Abans d'iniciar el joc, els integrants del grup es dividiran en dos bàndols, els quals s'enfrontaran en aquest joc. Fareu a sorts les fitxes que els toca a cada bàndol.

- Els que tenen les fitxes clares per fer possible un món millor procuraran apoderar-se de totes les fitxes del bàndol contrari, el que provoca tant de sofriment en el món. D'aquesta manera, els reconverteixen perquè deixin de fer mal en aquest món.
- Els que tenen les fitxes més fosques per provocar el patiment en el món, procuraran apoderar-se de totes les fitxes del bàndol contrari que cerca el bé i la justícia en el món; d'aquesta manera els reconverteixen perquè se'ls uneixin.

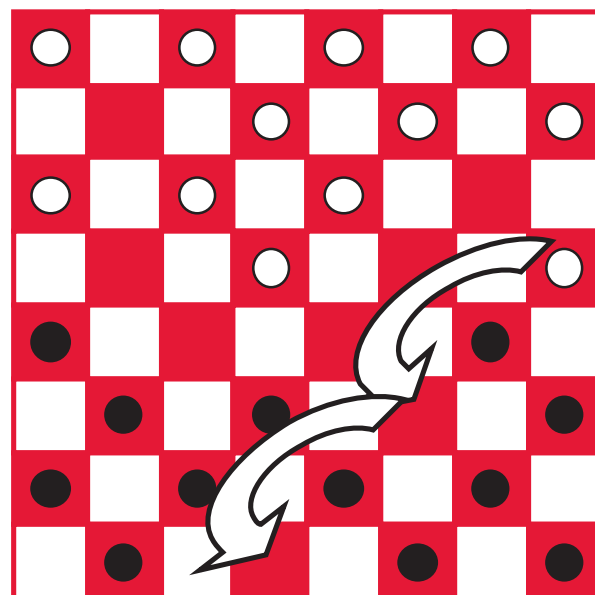
Es juga seguint les regles del joc de les dames. Les fitxes de cada bàndol se situen en les caselles fosques del tauler de la manera següent:

Quan li toca el torn de moure a un equip, ho farà desplaçant-la cap endavant i sempre en diagonal, avançant només una casella, tal com indiquen les fletxes de l'exemple dibuixat.

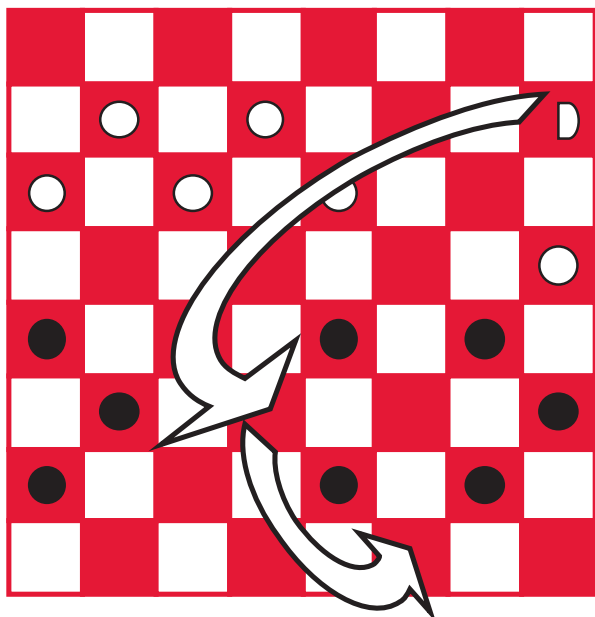
Per poder eliminar una fitxa contrària, aquesta fitxa ha d'estar situada a la casella fosca següent a la casella de la fitxa que juga, sempre que aquesta casella següent estigui buida i sempre en diagonal. Si aquest és el cas, la fitxa que juga salta per damunt de la fitxa contrària i es col·loca en la següent casella buida, sempre en diagonal, al mateix temps que retira la fitxa contrària. La fitxa que jugava torna a jugar.

Si en fer el salt i col·locar la fitxa en aquesta casella buida t'adones que a la casella següent hi ha una altra fitxa contrària que darrere té una altra casella buida, pots fer un segon salt, eliminar aquesta segona fitxa contrària i col·locar la teva en aquesta casella buida.

Cada vegada que eliminis una fitxa contrària pots continuar jugant un altre torn.

Quan una fitxa arriba a la última casella, que està situada a l'extrem oposat del tauler, aleshores aquesta fitxa es converteix en Dama. És el cas de la fitxa blanca de la jugada anterior que tens com a exemple. Per distingir-la de les altres doblegaràs aquesta fitxa per la meitat.

Una Dama pot moure's cap endavant i cap enrere, avançant totes les caselles que vulgui, sempre en diagonal.

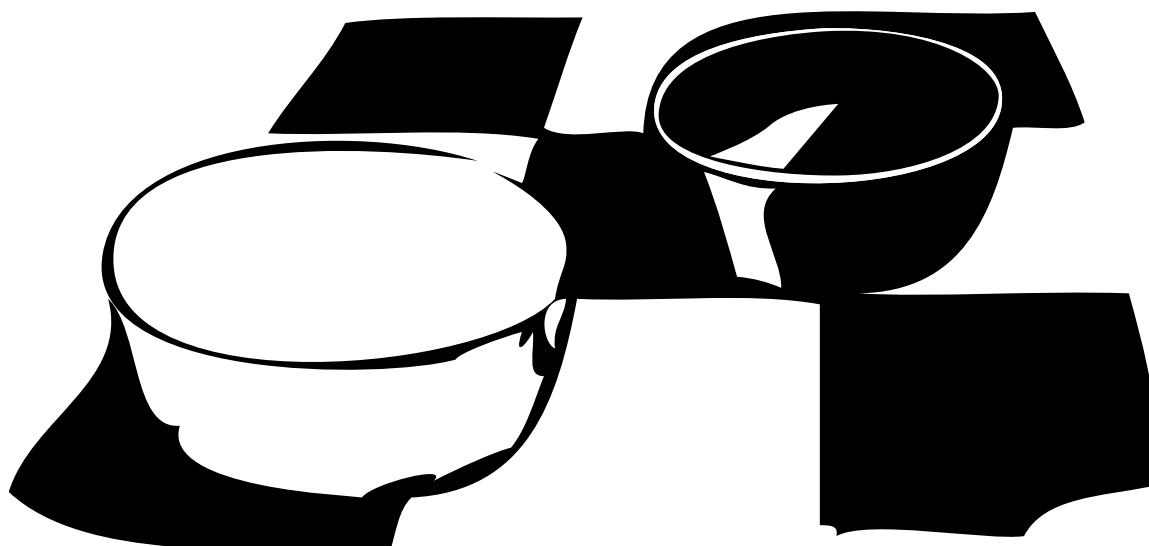
La Dama, per eliminar fitxes contràries, continua movent-se en diagonal, però ara ja no cal que estigui situada al costat d'una fitxa contrària per saltar-la, sinó que si veu que en la mateixa diagonal hi ha 2, 3 4 o 5 caselles buides que la separen de la fitxa contrària, podrà saltar-les totes sempre que darrere la fitxa contrària hi hagi una casella buida. És a dir, la Dama pot saltar des d'on està fins a la casella buida que hi ha darrere la fitxa contrària, eliminant així aquesta fitxa.

Si en col·locar-se en aquesta nova casella veu que té una altra fitxa contrària a l'abast per eliminar, continuarà la jugada i eliminarà també aquesta fitxa.

Si en un torn de la partida tens la possibilitat d'eliminar una fitxa contrària però no te n'adones, i en lloc d'eliminar-la fas una altra jugada, el jugador del bàndol contrari, si s'ha adonat que li podies haver eliminat la fitxa però no ho has fet, t'eliminarà la teva fitxa "despistada" i se la quedarà.

Guanya la partida el bàndol que ha aconseguit fer-se amb totes les fitxes del bàndol contrari. Si guanya el bàndol dels qui posen en perill el món es farà una partida de revenja, i així successivament fins que guanyi el bàndol dels qui contribueixen a fer possible un món millor.

Encara que perdin moltes partides, n'hi ha prou que en guanyin una per aconseguir la seva meta. És com la vida mateixa: la constància de lluitar per un món just, de fer el bé... fa que no ens desanitem si fracassem; tornem-ho a intentar, una vegada i una altra, fins arribar a la nostra meta... El mal en el món no té l'última paraula, així ens ho va mostrar Jesús de Natzaret amb la seva mort i resurrecció. El bé i la justícia acabaran triomfant. Aquesta és l'Esperança cristiana que ens mou i ens impulsa a continuar treballant sense desànim per un món millor.

Proposta: el desafiament del compromís

Un cop acabat el joc anterior, l'educador dirà als infants la motivació següent:

"Com que vosaltres, amb la vostra manera de comportar-vos amb els altres, mostreu que no voleu ser d'aquests que volen que aquest món sigui molt perillós, us proposo a cada grup de fer un compromís. En les 32 caselles en blanc hi teniu escrits els 32 compromisos concrets que hem pensat abans entre tots per fer possible un món millor.

El grup que decideixi fer el compromís penjarà el seu tauler de joc a la paret, i els quatre components es comprometran a realitzar, en el termini d'un mes, el major nombre possible dels 32 compromisos que hi tenen escrits. Quan una persona del grup hagi fet realitat un d'aquests compromisos, el tatxarà del tauler, hi apuntarà el seu nom i la data en què el va complir (si més membres del grup han fet el mateix, posaran també el seu nom i la data a la mateixa casella tatxada).

Quan acabi el mes, els components de cada grup elegiran, entre tots els compromisos que han complert i, doncs, tatxat del seu tauler, aquells que, quan els feren, els van fer sentir millor o provocaren més benestar, felicitat o alegria entre les persones que els van rebre; a més, explicaran als altres com va anar l'experiència, com es van sentir."

Activitat final: Exploradors de l'Evangelí

L'educador repartirà Evangelis entre els grups. Cada grup buscarà 10 citacions evangèliques en les quals es vegi Jesús fent coses o dient coses que ajudaven a fer possible un món millor... el Regne de Déu a la terra.

Sobre dos folis units per cel·lo o grapes, dibuixaran 10 caselles ben grans, que ocupin els dos fulls. En aquestes caselles dibuixaran les 10 escenes evangèliques que han escollit, o bé hi escriuran les paraules més importants que Jesús hi diu o que resumeixin l'escena.

Quan hagin acabat, penjaran el seu tauler a sota del que ja havien col·locat a la paret i explicaran als altres grups les citacions que han trobat.

Conte per ser narrat per la persona animadora-educadora

La màgia d'en Serafí

El petit Serafí estava entusiasmat amb el seu avi Fermí.

Sempre que la mare li deia:

— Anem a veure l'avi Fermí.

El cor d'en Serafí s'omplia d'emoció,
i començava a bategar amb força: **BUM-BUM, BUM-BUM**

(L'animador preguntarà als infants: ¿com bategava el cor d'en Serafí?
I tots respondran **BUM-BUM, BUM-BUM**, posant-se la mà al pit.)

L'avi Fermí estimava tant el petit Serafí que el seu cor també s'omplia d'alegria
quan el veia i també començava a bategar amb força fent
BUM-BUM, BUM-BUM

(L'animador preguntarà als infants: ¿com bategava el cor d'en
Serafí? I tots respondran **BUM-BUM, BUM-BUM**,
posant-se la mà al pit.)

En Serafí estimava molt el seu avi.
Li agradava estar al seu costat,
escoltar les meravelloses històries que li explicava
i descobrir totes les sorpreses que l'avi li tenia preparades.
També sabia que a la butxaca esquerra de la camisa
l'avi hi guardava una màgia secreta que només utilitzava
quan en Serafí la necessitava.

Si cap dia en Serafí estava trist i afligit,
de cop, pel racó més inimaginable apareixia l'avi i li deia:

— Tranquil, Serafí, et porto la millor de les medecines.

Ficava la mà a la butxaca esquerra de la seva camisa
per omplir-la de la màgia que hi guardava.
Amb la mà li acariciava la galta
i després li explicava una història divertida.

En Serafí, de cop, s'omplia d'alegria i pensava:
"Quina màgia més bona que té l'avi a la seva camisa nova!"
I els cors de tots dos bategaven plegats amb força
fent **BUM-BUM, BUM-BUM.**

(L'animador preguntarà als infants: ¿com bategava el cor d'en Serafí?
I tots respondran **BUM-BUM, BUM-BUM**, posant-se la mà al pit.)

Si un bon dia en Serafí plorava com una Magdalena,
de cop i volta apareixia el seu avi pel racó més inesperat i li deia:

— Tranquil, Serafí, et porto la millor de les medecines.

Ficava la mà a la butxaca esquerra de la seva camisa
per omplir-la de la màgia que hi guardava.
Amb la mà li acariciava la galta i després
li feia una abraçada que li eixugava totes les llàgrimes.

En Serafí, se sentia consolat de cop,
i ja no recordava allò que l'havia fet plorar, i pensava:
"Quina màgia més bona que té l'avi a la seva camisa nova!"
I els cors de tots dos bategaven plegats amb força
fent **BUM-BUM, BUM-BUM.**

(L'animador preguntarà als infants: ¿com bategava el cor d'en Serafí?
I tots respondran **BUM-BUM, BUM-BUM**, posant-se la mà al pit.)

Si un dia en Serafí estava desanimat per alguna cosa que no li havia sortit, de cop i volta apareixia el seu avi pel racó més inesperat i li deia:

— Tranquil, Serafí, et porto la millor de les medecines.

Ficava la mà a la butxaca esquerra de la seva camisa per omplir-la de la màgia que hi guardava.
Amb la mà li acariciava la galta i després l'encoratjava dient-li que ell, en Serafí, realment valia molt. I tot seguit el convidava a un gelat de vainilla.
En Serafí, de cop, s'omplia d'ànims i de vàlua, i pensava: "Quina màgia més bona que té l'avi a la seva camisa nova!"
I els cors de tots dos bategaven plegats amb força fent **BUM-BUM, BUM-BUM.**

(L'animador preguntarà als infants: ¿com bategava el cor d'en Serafí?
I tots respondran **BUM-BUM, BUM-BUM**, posant-se la mà al pit.)

I així, sempre que en Serafí es trobava malament, el seu avi apareixia de cop pel racó més inesperat per portar-li la millor de les medecines, la que fins ara tot ho curava.

Un dia l'avi va dir al petit Serafí:

— Mira Serafí, la meva màgia no està a la butxaca esquerra de la camisa, sinó a sota, en el meu cor. Quan poses la mà al cor i ajudes a algú de cor, tu mateix et converteixes en la millor de les medecines, perquè tornes l'alegria a qui l'havia perduda. Tu, al cor, també hi tens màgia.

En escoltar tot això, en Serafí es va sentir tan ple d'emoció que li semblà que el cor li sortiria del pit bategant amb força **BUM-BUM, BUM-BUM.**

(L'animador preguntarà als infants: ¿com bategava el cor d'en Serafí?
I tots respondran **BUM-BUM, BUM-BUM**, posant-se la mà al pit.)

I en Serafí li va dir a l'avi:

— Avi Fermí, vull provar la meua màgia per veure si jo també puc ser, com tu, la millor de les medecines.

Aleshores l'avi el va portar fins a un lloc
on hi havia uns quants nens i nenes tristos i afligits.
En Serafí es va posar la mà al cor,
tot seguit va acaronar la galtes d'aquells infants
i els va explicar tot d'històries divertides.
Els somriures i l'alegria van tornar a les seves vides.

(L'animador tria un infant que farà de Serafí i tots els altres nens i nenes faran el posat d'estar tristos i afligits. Aleshores el nen que fa de Serafí es posarà la mà al cor i després tocarà suaument les galtes de tots els seus companys; a l'instant, aquests canviaran de cara i somriuran. I tot en silenci, només fent la mímica amb el rostre.)

Després l'avi el conduí a un lloc on hi
havia uns quants infants que ploraven desconsoladament.
En Serafí es va posar la mà al cor,
va tocar suaument les galtes d'aquells nens
i nenes i els va fer una abraçada de germà,
una abraçada que els eixugà les llàgrimes i que els consolà.

La màgia del petit Serafí havia funcionat.
I el seu cor, i el de tots a qui havia ajudat,
bategaven alhora amb molta més força tot
fent **BUM-BUM, BUM-BUM.**

(L'animador preguntarà als infants: ¿com bategava el cor d'en Serafí? I tots respondran
BUM-BUM, BUM-BUM, posant-se la mà al pit.)

A partir d'aleshores, en Serafí es va convertir, com el seu avi, en la millor de les medecines, per ajudar les persones que se sentien tristes i desconsolades.

José Real Navarro

Preguntes per al diàleg

1. El cor d'en Serafí, ¿quan batejava amb força?
2. ¿Quan batejava amb força el cor de l'avi Fermí?
3. ¿On tenia guardada la màgia l'avi Fermí?
4. ¿Per què aquesta màgia era la millor de les medecines?
5. ¿Com va aprendre en Serafí a ser la millor de les medecines?
6. ¿Quan va ser l'última vegada que algú et donà la millor de les medecines? ¿Què va passar i com et vas sentir?
7. ¿Quan fou l'última vegada que has estat per a algú la millor de les medecines? ¿Què vas fer?

Activitat

L'educador demanarà als infants que dibuixin, cadascun, 10 cors de diferents mides i que els pintin de colors. Després els han de retallar amb unes tisores. Mentre ho van fent, l'educador dibuixarà en un tros de paper continu la silueta d'una figura humana ben gran que tingui la cara trista i l'enganxarà a la paret.

Quan els infants hagin acabat de fer els cors, l'educador els demanarà que diguin unes quantes situacions, problemes, necessitats o coses dolentes que altres persones els hagin fet, que provoquin que un nen de la seva edat estigui trist o afligit.

L'educador escriurà totes aquestes situacions dins la figura humana que ha enganxat a la paret. Animarà els infants a omplir del tot l'interior de la silueta amb les coses que vagin dient.

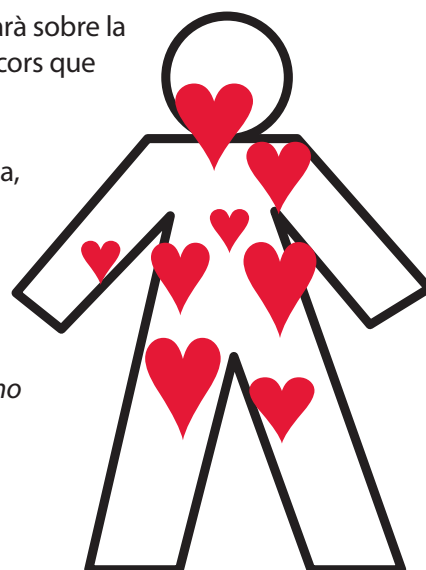
Quan la figura humana estigui del tot plena, l'educador els demanarà que li diguin quines coses bones podrien fer ells mateixos per ajudar o calmar els infants que tenen aquests problemes.

Cada vegada que algun infant digui una cosa, aquest s'aixecarà i enganxarà sobre la silueta dos o tres cors dels que han fet. Es tracta que la silueta s'ompli de cors que han guarit tot allò que la feia estar trista i malament.

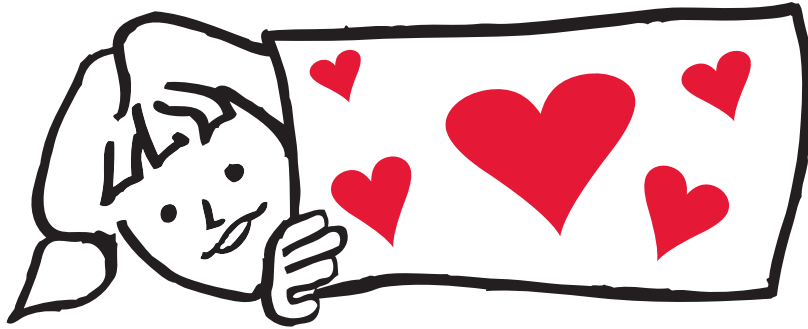
Un cop acabada l'acció, l'educador explicarà als infants, de manera senzilla, què és Càritas tot fent servir el que acaben de fer i dient més o menys el que segueix:

"Càritas és un grup de persones cristianes que s'encarreguen de donar la millor de les medecines a les persones que ho passen més malament avui en dia. Ajuden les persones més pobres i necessitades perquè deixin de ser-ho i tornin a estar alegres i puguin viure bé."

Explicat això, l'educador els donarà el dibuix que hi ha a continuació, a manera de targeta o cromo, perquè el pintin de colors i se'l quedin per recordar que ells són també la millor de les medecines.

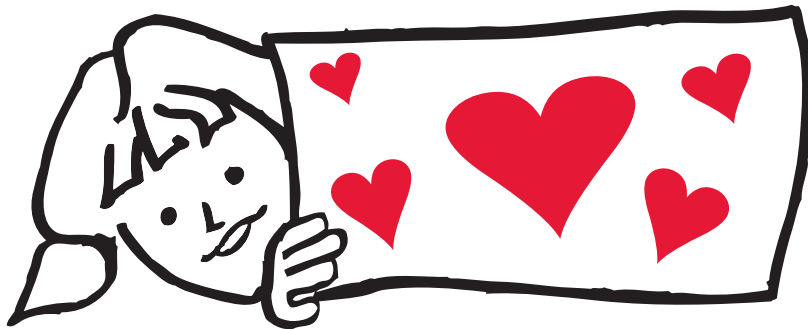

Ajuda de COR

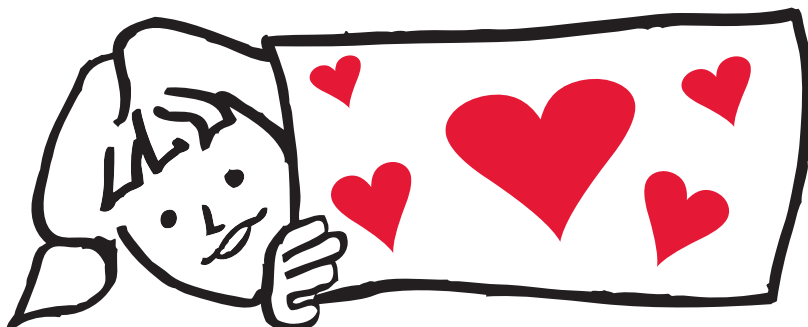
i seràs la millor de les medecines

Ajuda de COR

i seràs la millor de les medecines

Ajuda de COR

i seràs la millor de les medecines

El ministre del Rei

Aquesta història va passar fa molts i molts anys, en un regne llunyà d'Orient, un regne tan extens com l'oceà més gran.

Expliquen que aquell regne era molt ric i pròsper. La gent d'aquell país vivia tota amb més del que necessitaven. El luxe i el malbaratament era el que podíeu trobar més estès en els seus pobles i ciutats. Els seus habitants vivien només per treballar i guanyar riqueses i més riqueses, per així tenir més coses que els fessin arribar a la felicitat; però com que no l'assolien, sempre estaven treballant per guanyar més i més riqueses.

Tota aquella prosperitat fou possible gràcies a la intel·ligència i treball, sense descans, dia i nit, d'un dels ministres del Rei, el més fidel entre els seus servidors. La manera que tenia d'organitzar i dirigir l'economia del regne va fer que aquest esdevingués el més ric dels regnes.

El Rei estava molt satisfet d'aquest ministre; l'apreciava tant que l'estimava com si fos un fill seu. Per això li havia regalat, a més de moltes altres coses, un dels palaus més luxosos del regne. De fet, qualsevol cosa que desitgés el ministre, per valuosa que fos, la tenia immediatament.

Però un matí el ministre del Rei es va trobar cansat. Feia molts anys que treballava dia i nit, hora rere hora, sense descans. I aixecà el cap per respirar profundament. Per primer cop respirava sentint la vida! Va mirar a través de la finestra i veié com el sol es llevava per l'horitzó. Era la primera vegada que es fixava en una cosa tan senzilla!

Aleshores, un raig d'aquella llum de l'albada li entrà de cop pels ulls, es passejà per les orelles, li féu pessigolles al nas, va descendir-li fins al cor i una guspira l'hi va encendre il·luminant-lo per dins. Fins aquell moment el seu cor havia estat apagat, a les fosques; però ara, encès amb la llum d'aquell raig misteriós, el ministre del Rei hi veié clar per primer cop, i s'adonà que el seu cor estava buit, no hi tenia res que s'assemblés a la felicitat.

El seu cor estava ple de tot el que vulgueu menys de felicitat. Riquesa, comoditat, prestigi, luxe, bona posició social no eren suficients per omplir-lo. Així que va decidir deixar-ho tot i marxà secretament a buscar el que li faltava; si no ho feia en secret, no l'haurien deixat marxar.

Va deixar al Rei una nota escrita en què li explicava tot. Però el Rei, en llegir-la, no va entendre res de res. Es va

posar molt trist quan entengué que el seu ministre havia marxat. L'estimava tant com un fill, així que va ordenar que el busquessin.

El temps passava però ningú aconseguia saber on el ministre s'estava. El Rei va prometre una recompensa milionària per a qui pogués dir on trobar el seu ministre. Va passar un any fins que el Rei no va tenir notícies del seu estimat ministre. Li van dir que estava bé i que era molt feliç, malgrat viure en una humil i senzilla cabana a la muntanya, a prop de l'únic llogaret del Regne on la gent vivia senzillament i fraternalment, sense tenir més del que necessitaven per viure.

El Rei se n'alegrà molt i de seguida va manar que aparellessin el seu carruatge i es va posar en camí per anar a veure'l personalment. Va tardar tres dies i tres nits a arribar al lloc on s'estava el ministre.

El ministre, en sentir arribar la carrossa reial i tot el seguici, va sortir a trobar-los ple d'alegria. Després de fer-se una gran abraçada, el Rei va demanar al ministre que tornés al seu costat com a Conseller del Regne i li prometé que podria descansar encara que tingués molta feina.

El ministre va accedir a la petició del Rei, cosa que va entusiasmar el monarca. Però li va posar una petita condició: només si la complia tornaria amb ell per ocupar el càrrec de Conseller del Regne. La condició era molt petita: que el Rei prengués una tassa de cafè en l'humil cabana del ministre.

El Rei hi va accedir sense dubtar i li donà la seva paraula; i el ministre, molt content, el conduí fins a la seva cabana. Per arribar-hi calia travessar un pont suspès molt fràgil sobre un gran precipici. La brisa lleugera de l'albada feia que el pont es gronxés d'una banda a l'altra suaument.

El ministre creuà aquest pont alegrement, amb suavitat, fins a l'altra banda, però el Rei va tenir por i s'aturà. Com que ell pesava massa temia per la seva vida; el pont suspès no en resistiria el pes.

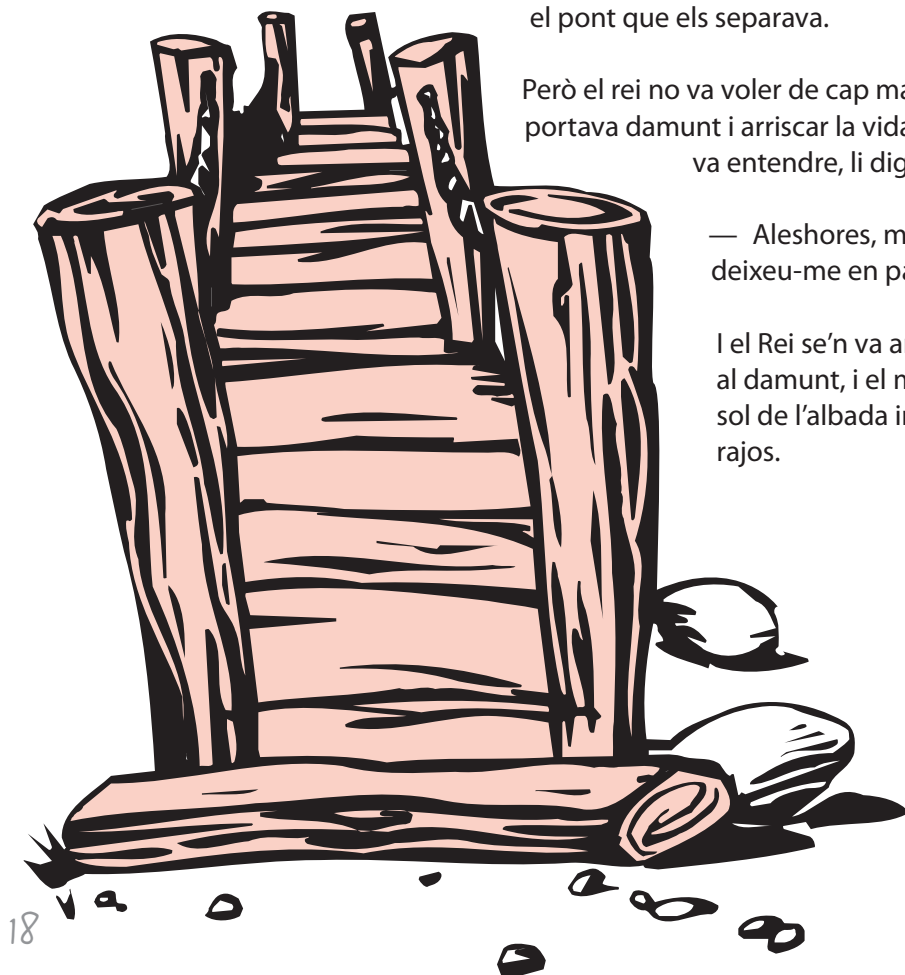
El ministre, des de l'altra riba, li deia que es deslliurés de l'abric de pell tan pesat que portava, també de la corona d'or massís i dels pesants collarets de pedres precioses, dels anells reials, de l'espasa i dels diners que portava; així el Rei caminaria lleuger com un pardal i podria creuar el pont que els separava.

Però el rei no va voler de cap manera desprendre's de tot el que portava damunt i arriscar la vida passant el pont. Quan el ministre ho va entendre, li digué:

— Aleshores, majestat, torneu al vostre món, i a mi deixeu-me en pau en el meu.

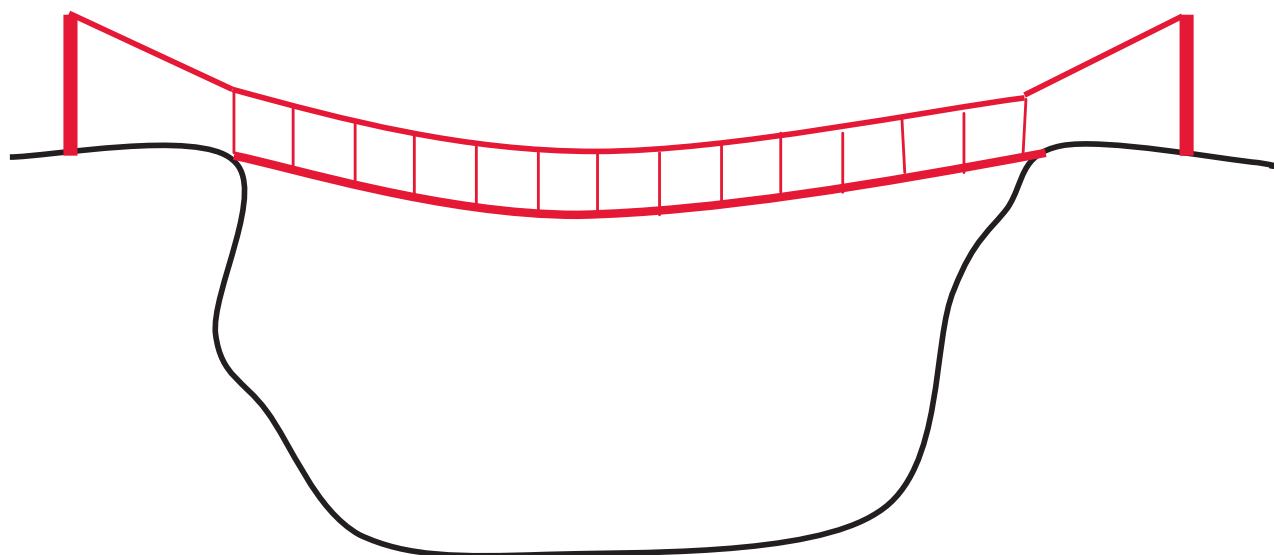
I el Rei se'n va anar trist, amb tot el pes que portava al damunt, i el ministre se'l quedà mirant mentre el sol de l'albada inundava tots els racons amb els seus rajos.

José Real Navarro

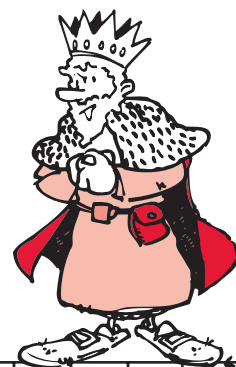
Preguntes per al diàleg

1. ¿Com viu la gent en aquest gran regne d'Orient? ¿Eren feliços? ¿Per què?
2. ¿A qui es devia la gran prosperitat que gaudia aquest regne d'Orient? ¿Com ho havia aconseguit?
3. ¿En quina cosa, ben senzilla es fixà per primera vegada en la vida el ministre del Rei? ¿Per què creus que abans no s'hi havia fixat mai?
4. ¿Què és allò que el raig de llum va fer descobrir al ministre del Rei?
5. ¿El ministre del Rei, ¿on va trobar el que buscava? ¿Per què et sembla que ho va trobar allà i no pas on vivia abans?
6. ¿Per què el Rei no va voler treure's "pes" per passar pel pont i retrobar el seu amic? ¿De quines coses teves estaries disposat a desprendre't o compartir per ajudar un amic?
7. ¿Què signifiquen els dos mons de què parla al final el ministre al rei? ¿Com són? ¿Què els caracteritza?
8. ¿És veritat que com més coses tenim més feliços som? ¿Per què? ¿Quines coses o situacions et fan estar més feliç?
9. Aquest conte, ¿et diu algun missatge?
10. ¿Quina relació hi ha entre el missatge que et transmet a tu el conte i aquestes paraules de Jesús en l'Evangeli?: *"No amuntegueu tresors aquí a la terra, on les arnes i els corcs els fan malbé i els lladres entren i els roben. Reuniu tresors al cel, on ni les arnes ni els corcs no els fan malbé i els lladres no entren ni els roben. Perquè on tens el tresor, hi tindràs el cor".* (Mt 6, 19-21) ¿De quines riqueses parla aquí Jesús? ¿En tens gaires, d'aquestes?

Activitat 1:

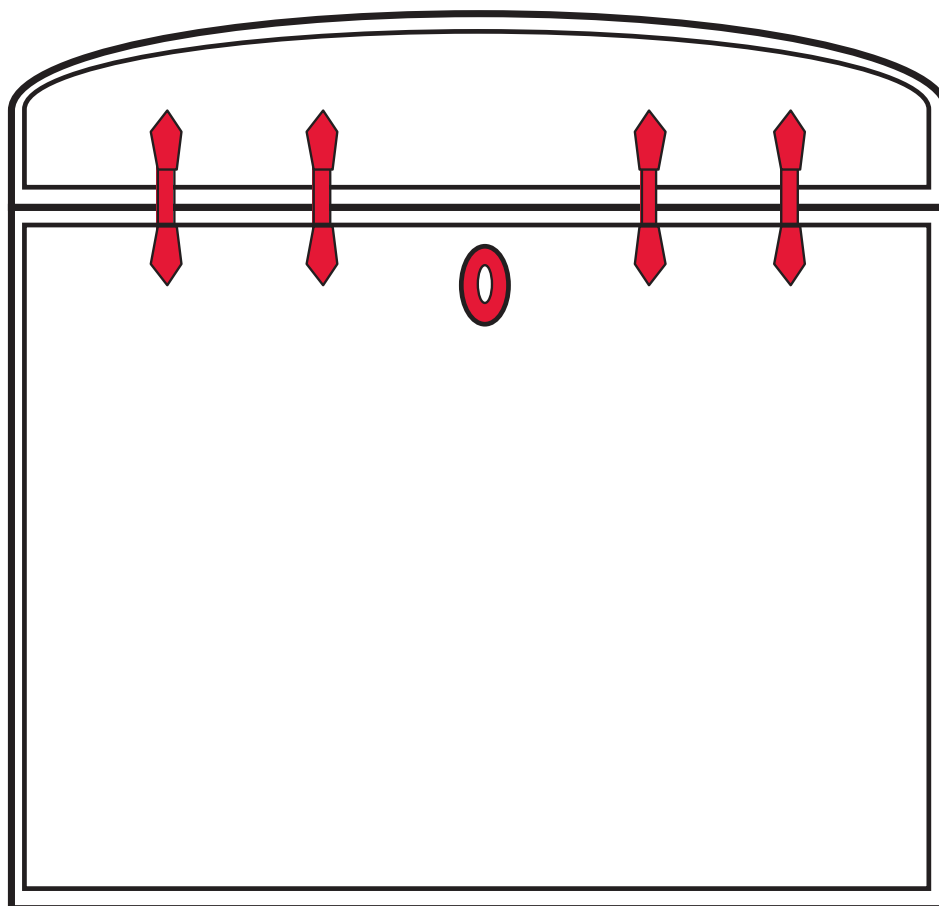
- Escriu en aquest carret de la compra 20 coses que la gent desitjaria comprar per ser més feliços si tinguessin molts diners.
- Fes una gran sopa de lletres amb aquestes 20 coses. Si alguna d'aquestes coses té més d'una paraula, la posaràs junta en les caselles de la sopa de lletres (per exemple, abricdepell). Avui dia són les coses de les quals molta gent no se'n voldria desprendre, com el Rei del conte, perquè el seu cor hi està massa aferrat. Quan tinguis feta la sopa de lletres, passa-la al teu company perquè hi descobreixi les 20 coses que hi has posat, i ell et passarà la seva perquè hi descobreixis les seves. Teniu 7 minuts per descobrir-les. ¿Qui en trobarà més?

A full-page view of a blank sheet of graph paper. The page is covered by a uniform grid of small squares, typical of standard graph paper used for mathematics or engineering. There are no margins, text, or other markings on the page.

El ministre del Rei, que vivint en la riquesa no era feliç de debò, troba una altra forma més autèntica de ser feliç vivint senzillament a prop d'un poblet on la gent vivia **fraternament**, per això no necessitaven tenir moltes coses per ser feliços, tan sols el necessari.

*Escriu dins d'aquest cofre del tresor una llista de 20 coses (moments, detalls, fets, persones, relacions amb els altres, coses que ja pots gaudir de la natura), que **et fan sentir feliç de debò i que no es poden comprar amb diners**. És a dir, repassa tots aquells moments, situacions o detalls de la teva vida, per petits que et semblin, que et fan sentir bé, feliç, content. (Per exemple tenir tal persona com a amiga, una abraçada dels pares, la trucada d'un amic que es preocupa per tu, sentir-te estimat per algú, estar a la platja, a la muntanya, tenir algú a qui explicar les teves coses, etcètera.)*

Numera de l'1 al 20 totes les coses que has escrit. Quan hagi acabat, ho posareu en comú amb la resta de companys. Després, per parelles, un company dirà a l'altre un nombre de l'1 al 20 i l'altre li dirà, amb mímica, el que ell té escrit en aquest nombre de la seva llista perquè ho endevini. Tindrà un minut per fer-ho. Tot seguit li tocarà a l'altre company de la parella. Feu això 3 vegades més.

Preguntes per al diàleg

1. Es pot ser feliç tenint només les 20 coses de la sopa de lletres, sense res de la llista del vostre cofre del tresor? ¿Per què? ¿I al revés?
2. ¿De què depèn l'autèntica felicitat: de les coses que comprem amb diners o de les coses que no podem comprar amb diners? ¿Quina mena de coses preferiries tenir més? ¿Per què?

Activitat 2:

Emergència nuclear

A casa acostumem a tenir moltes coses, però no totes són realment necessàries. A vegades fins i tot podem córrer el perill d'apreciar-les tant que les preferim abans que les persones que ens envolten. Ara intentarem diferenciar les que són realment importants de les que no ho són tant.

Una central nuclear ha patit un accident que ha produït una fuga radioactiva molt perillosa. Cal evacuar la ciutat per sempre. Tens 10 minuts per recollir 8 coses teves (poden ser de qualsevol mida, perquè la motxilla on les guardaràs és màgica).

Puges a l'autobús de protecció civil i ets evacuat corrents de la ciutat. A l'autobús hi viatgeu tots els del grup. Ara us direu els uns als altres què porteu a la motxilla, tot explicant per què heu agafat aquestes coses i no unes altres.

Però la carretera està tallada i ara heu de seguir a peu carregats amb la motxilla. Per salvar-vos del perill heu de creuar un pont penjant que no suporta gaire pes, encara que les motxilles siguin màgiques. Només us podeu quedar amb dues de les coses que porteu a la motxilla. Cadascun del grup comunicarà als altres quines dues coses es queda finalment.

Preguntes per al diàleg

1. ¿Necessitem realment totes les coses que tenim o desitgem?
2. ¿Podries fer una llista de les coses que realment necessitem?
3. Llegiu aquest text amb atenció i digueu si hi esteu d'acord o no i també si en algun moment heu experimentat l'alegria de què parla el text.

“Viure amb senzillesa és no necessitar gaires coses per passar-ho bé o estar contents. El problema d'avui dia és que moltes persones pensen que necessiten tenir moltes coses per no avorrir-se i ser feliços. Però per més coses que tinguin, per més joguines i videojocs que puguin tenir, mai estan satisfetes i no paren de demanar i comprar tot el que veuen per la televisió o en els aparadors. Mai en tenen prou perquè de seguida s'avorreixen.

I és que tenir moltes coses o joguines, o ser molt ric, no fa que un s'ho passi més bé i estigui content. El que fa que una persona es diverteixi de debò i estigui alegre és deixar que els altres entrin al seu cor, a la seva vida, i compartir amb ells les seves coses, els seus jocs, les seves idees i ocurrencies. Aleshores, les coses que una persona pugui posseir deixen de tenir importància i deixen d'ocupar el primer lloc en el cor, perquè els amics i companys són més importants que totes les altres coses.

Per aquesta raó, els qui han descobert això no necessiten tenir gaire per estar bé. Els sobra tot. Amb molt poc però amb bons amics i companys estan més alegres que amb moltes coses i joguines però sense ningú amb qui compartir-les. Viure amb senzillesa és buidar el cor de totes les coses innecessàries que l'ocupen i omplir-lo de l'amistat dels altres. Així ens ho ensenyà Jesús.”

La polsera negra

Hi havia una vegada una nena a qui el seus pares donaven tots els capricis que demanava. La nena tenia de tot i no li faltava de res ni res. De fet no podia queixar-se de res, però la veritat és que sempre es queixava i protestava per tot. Mai en tenia prou, sempre volia més i més joguines, més i més diners, més i més roba de marca.

Un dia, el seu avi, que havia tornat d'un viatge per un dels països més empobrits del món, li va portar un obsequi d'aquell lloc: una polsera feta de fusta negra de la qual penjava una etiqueta que deia el país on s'havia fabricat. I mentre l'avi l'hi posava a la mà, li digué:

— No totes les nenes i nens del món tenen tot el que tu tens. No ho oblidis mai. Que aquesta polsera t'ajudi a recordar-ho.

L'endemà al matí, la nena se'n va anar a col·legi lluint la polsera, sense adonar-se que encara duia penjada l'etiqueta. Tot semblava com sempre. Això no obstant, quan entrà a la botiga on sempre comprava l'esmorzar per a l'escola, va notar alguna cosa rara. Ningú la va saludar, vaja, no la van ni reconèixer. I quan es va acostar al taulell a demanar l'esmorzar, la dependenta va mirar-li la polsera negra, en va llegir l'etiqueta i li va dir:

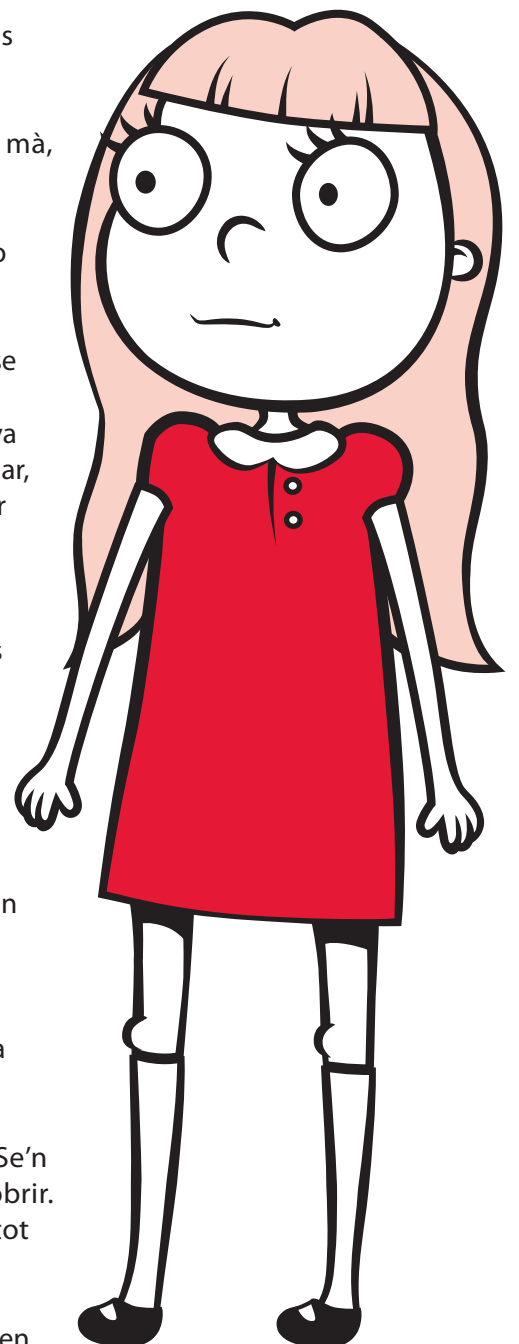
— ¿Què hi fas, aquí? A l'etiqueta hi posa que ets una nena d'un país molt pobre, així que no tens dret a menjar.

La nena va pensar primer que tot era una broma, però la cosa anava realment de debò, i encara que va protestar i protestar, la van fer fora de la botiga. Un cop al carrer, va intentar treure's la polsera i arrencar-ne la maleïda etiqueta, però no hi hagué manera. Molt enfadada i sense esmorzar, se'n va anar a l'escola. Però just quan entrava per la porta, el director de l'escola va mirar l'etiqueta de la polsera i li va dir tot seriós:

— Ep, tu, ¿on vas? Les nenes de països pobres no teniu dret a anar a l'escola. —I la va fer fora—.

La nena va pensar que tothom s'havia tornat boig, aquell matí. Se'n va anar a casa sanglotant, va trucar a la porta i el porter l'hi va obrir. Però quan li va veure la polsera i en va llegir l'etiqueta, li digué tot seriós:

— Ep, tu, ¿on vas? Les nenes de països pobres no teniu dret a viure en

una casa com aquesta. Tu has de viure en una barraca o en qualsevol cofurna.
—I la va fer fora—.

La nena estava desesperada. No entenia res de res. No sabia què pensar, a qui dirigir-se. Estant així d'atabalada, uns policies la van veure enmig del carrer i s'hi acostaren. En llegir l'etiqueta que penjava de la polsera, li van dir molt seriosos:

— I tu, ¿què hi fas, aquí? Ets una nena il·legal. Així que et tornarem al teu país. No tens dret a gaudir de tot allò bo que tenim aquí.

Aleshores la nena no va poder suportar-ho més i caigué desmaiada a terra. Quan es va despertar i va tornar en si, es va adonar que estava altra vegada a la seva habitació de casa, al seu llit, amb el pijama de sempre. Després de pensar-hi una bona estona i de sortir de la confusió en què es trobava, es va adonar que tot havia estat un malson terrible, tan real com la vida mateixa.

D'aleshores ençà, es van acabar tots els seus capricis, totes les queixes i protestes. I es proposà de col·laborar amb organitzacions i grups que treballaven perquè tots els nens i nenes del món poguessin tenir els mateixos drets que ella tenia. Al final, la polsera negra que li havia donat l'avi va resultar el millor dels regals que ningú li hauria pogut fer mai.

José Real Navarro

Preguntes per al diàleg

1. ¿Com era la nena abans que l'avi li regalés la polsera negra?
2. ¿A on havia viatjat l'avi de la nena?
3. ¿Què li diu l'avi quan li regala la polsera? Quan l'avi li dona la polsera, acompanya el gest amb unes paraules. ¿Quina intenció creus que contenen, aquestes paraules?
4. ¿Quines quatre coses li passen durant el malson? ¿Què n'opines, que els governants permetin que al món hi hagi nens que passen gana, que no tinguin escola o que visquin en barraques o al carrer?
5. ¿Se t'acudeixen més coses per l'estil que haurien pogut passar-li durant el malson?
6. ¿Quin efecte té el malson en la nena? ¿Per què creus que canvia d'aquesta manera?
7. La nena del conte tenia de tot però no estava satisfeta, sempre volia més i més coses. ¿Per què et sembla que li passava això? ¿Els passa el mateix a nens i nenes que tu coneixes? ¿Et passa a tu, molt o poc?

Activitat 1:

Per presentar els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni

L'educador tallarà tires de paper de 2 centímetres d'ample, aproximadament, per l'amplada d'un foli com a llargada. Amb aquestes tires i una grapadora fabricarà polseres per a tots els infants del seu grup.

En cada una d'aquestes tires hi haurà escrit un nombre de l'1 al 7. Es repetiran tantes vegades segons el nombre d'infants. Un cop fetes, les repartirà perquè els infants se la posin al canell. Les polseres amb el nombre 7 es donaran sempre a una nena.

Una vegada repartides les polseres, l'educador dirà als infants que en aquests moments la seva vida ha canviat del tot: ja no són qui són, ni viuen on viuen. Han tornat a néixer en un lloc diferent i en una família també diferent. El nombre que hi ha a la polsera és el que els dona la nova identitat. A continuació els llegirà les identitats que corresponen a cada nombre:

1. Estàs en una família que viu en la pobresa més extrema. Vius en una barraca i sobreviu amb el que recollis en els abocadors d'escombraries de la ciutat.
2. La teva família és tan pobre que no té diners per comprar menjar i cada dia passes gana. Estàs desnodrit i no tens forces per a res.
3. Vius en un lloc on les medicines són escasses i molt cares. La teva família no té diners perquè és pobre. La teva vida perilla cada vegada que et poses malalt.
4. On vius no hi ha cap possibilitat d'anar a l'escola, perquè està molt lluny i costa diners. Has nascut en una família pobre que no et pot pagar els estudis; per això, des de molt petit que et dediques a treballar al camp.
5. Vius en un país molt pobre on gairebé no hi ha hospitals ni metges. T'has quedat orfe perquè la teva mare morí durant el part de la teva germana petita en no poder anar a l'hospital, i el teu pare també morí en no poder obtenir les medicines que guarien la malaltia que patia. I vius al carrer, demanant almoïna.
6. Els teus pares eren pagesos que vivien del que cultivaven al seu camp, però la contaminació del riu i la sequera provocada pel canvi climàtic els ha arruïnat i heu hagut d'anar a viure a la gran ciutat, on sobreviu recollint cartró i ferralla.
7. Ets una nena que ha nascut en un país de costums molt masculistes, on les dones estan discriminades i no se les tracta igual que els homes. Homes i dones no tenen els mateixos drets. Pel fet de ser dona no et deixaran anar a l'escola i tenir una educació. No podràs dedicar-te a allò que t'agradi.

Ara l'educador els demanarà que formin grups segons el nombre que tenen escrit a la polsera. Els del nombre 1 formaran un grup, els del 2, un altre grup, i així successivament. Cada grup elegirà un portaveu. L'educador donarà a cada portaveu el text on es descriu la identitat que correspon al seu nombre i les preguntes següents perquè les responguin:

1. ¿Com em sentiria si la meua vida fos així?
2. ¿Quines coses que tinc ara i gaudeixo ara, o quines possibilitats de futur que tinc ara, no tindria si visqués així, en aquestes condicions?
3. ¿És just això que m'ha tocat viure? ¿Per què?

Quan els grups hagin respost a aquestes preguntes, els portaveus posaran en comú les respostes. Acabat això i seguint el fil de les respostes, l'educador els explicarà què són els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni dient aproximadament el següent:

“Era tan escandalosa la situació de pobresa i desigualtat i fam al món, que l'any 2000, 189 caps d'Estat i de Govern firmaren la Declaració del Mil·lenni de Nacions Unides, i es comprometeren a complir els 8 Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni, com un primer pas per eradicar la fam i la pobresa del món. Van proposar l'any 2015 com a data en què aquests objectius s'haurien d'haver complert. Els 8 Objectius són els següents:

1. Eradicar la pobresa extrema i la fam.
2. Aconseguir que els infants del món tinguin l'Educació Primària.
3. Promoure la Igualtat de Gènere i l'autonomia de la dona.
4. Reduir la mortalitat infantil.
5. Millorar la salut materna.
6. Combatre la sida, el paludisme i altres malalties.
7. Garantir la sostenibilitat mediambiental (protegir la Naturalesa).
8. Fomentar una Associació Mundial per al Desenvolupament (per treballar plegats i coordinats contra la pobresa).

Però la realitat és que els governants no han fet res o gairebé res per complir aquests objectius, i menys encara ara, en aquests temps de crisi. Els anys han passat i les coses continuen igual o pitjor que abans”.

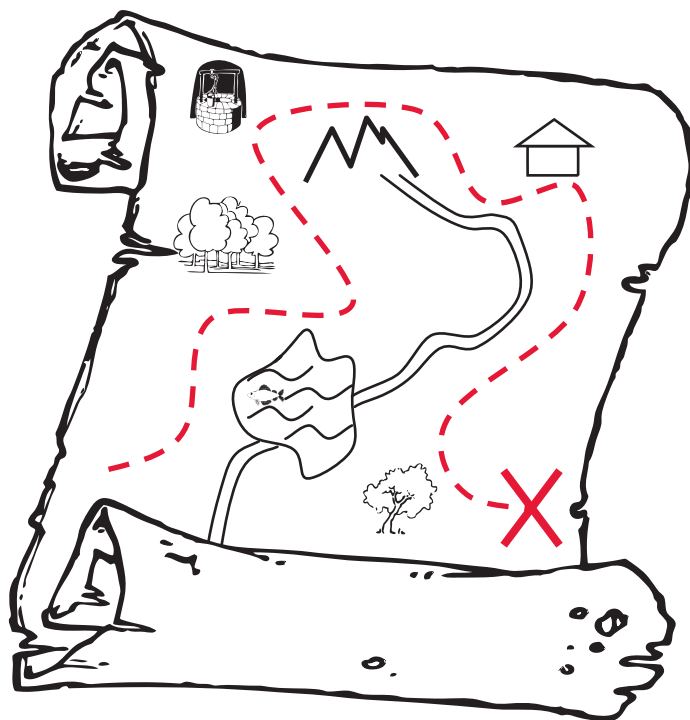
Després d'aquesta explicació, l'educador demanarà als grups que escriguin una carta als 189 governants del món dient-los el que pensen del seu poc compromís i donant-los 5 raons per les quals han d'actuar ara mateix perquè es compleixin aquests objectius tan necessaris i importants.

Activitat 2:

El mapa del tresor de la JUSTÍCIA

Continuant amb els mateixos grups d'abans, ara fareu un mapa per arribar a trobar el tresor de la Justícia. Haureu de dibuixar simbòlicament un mapa del tresor en el qual posareu les coses que, segons vosaltres, caldria fer (*accions, comportaments, actituds...*) per acabar amb la pobresa i perquè es compleixin els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni. Les coses que heu pensat les escriureu resumides, en molt poques paraules. Després, a cadascuna d'aquestes coses li atribuireu ser un ciutat, un riu, un poble, una muntanya, un llac, un pou, un camí, un bosc, un pantà, una font, etcètera.

Un cop fet això, dibuixareu cadascuna d'aquestes coses situant-les en el vostre mapa del **tresor de la Justícia**, (per exemple, *dibuixareu o marcareu al mapa: la muntanya de l'Ajuda, la ciutat del Compartir, el bosc del Ser Voluntaris, etcètera*).

Tot el que heu marcat o situat al mapa ho enllaçareu amb una línia que indiqui el camí que porta al tresor. El final d'aquest camí el marcareu amb una X per indicar on està enterrat el cofre que conté el tresor de la Justícia.

Sigueu originals i creatius a l'hora de dibuixar i pintar el mapa del Tresor. Feu que tingui un aspecte antic.

Quan tots els grups tinguin fet el mapa, l'educador triarà a l'atzar un membre entre tots els grups, li tancarà els ulls amb un mocador i amagarà a la sala un paper on hi digui: **Tresor de la Justícia**.

S'establirà un torn de participació dels grups. A cada torn, el grup només dirà una de les indicacions que té al seu mapa; quan acabi de dir-la, el grup següent dirà la seva, i així successivament.

La cosa és la següent: el grup a qui li toca haurà de donar una indicació concreta al participant que té els ulls tapats que l'ajudi a dirigir-se on hi ha el tresor amagat (com a màxim només li podrà dir que faci 4 passes); per exemple:

— “Gira a la dreta fins que et diguem prou i després fes 3 passes...”

Després de donar-li aquesta ordre de girar, després d'indicar-li el nombre de passes, caldrà afegir sempre aquesta frase:

— “... que et portaran cap a ...”

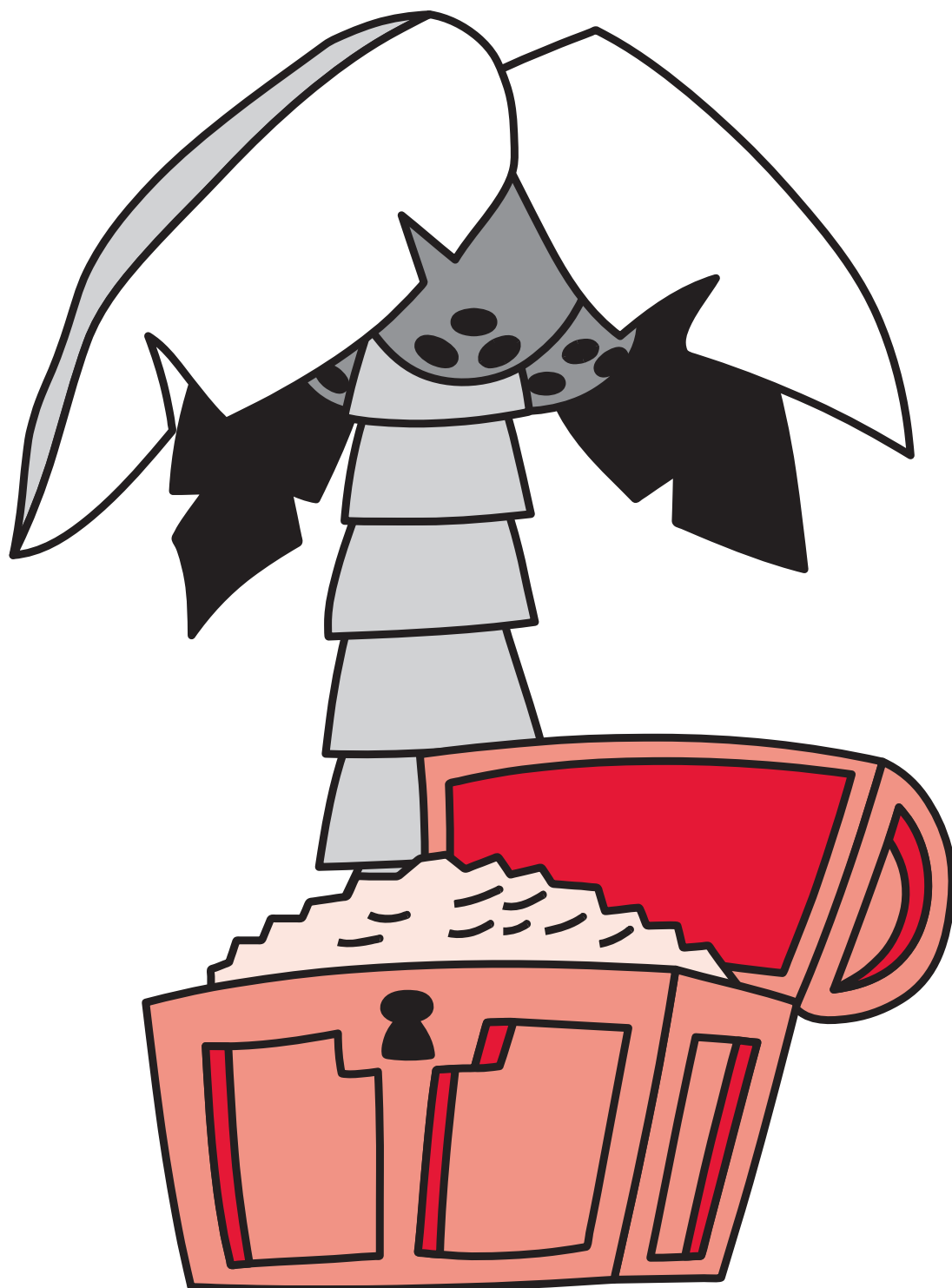
I cada grup li dirà una de les coses que té escrites al seu mapa; no podran repetir el que ja han dit els grups anteriors, per exemple:

— “...la muntanya de l'Ajuda...”

Si el company dels ulls tapats ensopega amb algun objecte de la sala, o simplement el frega, quedarà eliminat i serà un altre company, també elegit a l'atzar, qui continuarà la cerca, a partir del lloc on va quedar l'altre. (En aquest cas, l'educador canviarà de lloc el tresor.)

Quan li toqui al grup següent donar la indicació, caldrà tenir en compte que el que porta els ulls tapats només pot anar en línia recta, o en la mateixa direcció, un màxim de 4 passes seguides, ja que el camí per trobar un tresor d'aquesta vàlua no és mai recte ni fàcil, sinó que sovint és una contínua ziga-zaga fins a arribar-hi.

Si qui porta els ulls embenats troba el tresor i encara queden grups per posar en comú coses noves que han posat en els seus mapes, es triarà un altre company i es tornarà a repetir el mateix.

Pregària del cor

Hola, Jesús,
amic, germà,
i Déu meu.

Que bé que em sento...
quan algú m'ajuda de cor,
quan algú m'escolta de cor,
quan algú em parla de cor,
quan algú m'acull de cor,
quan algú m'estima de cor,
quan a algú li importa el que em passa
perquè em té dins del seu cor,
quan a algú li fa mal el cor en veure'm patir,
quan algú em regala el seu temps de cor.

Així m'estimes tu, Jesús.
Tu vas dir una frase que mai voldria oblidar:
"feu als altres tot allò que voleu que ells us facin".
Tu, Jesús, vols que siguem persones de cor.
Com canviaria el món si tots fóssim així.
Quant de mal que fan les persones sense cor,
fredes, insensibles, egoistes.
Deslliura'm de ser una d'elles.

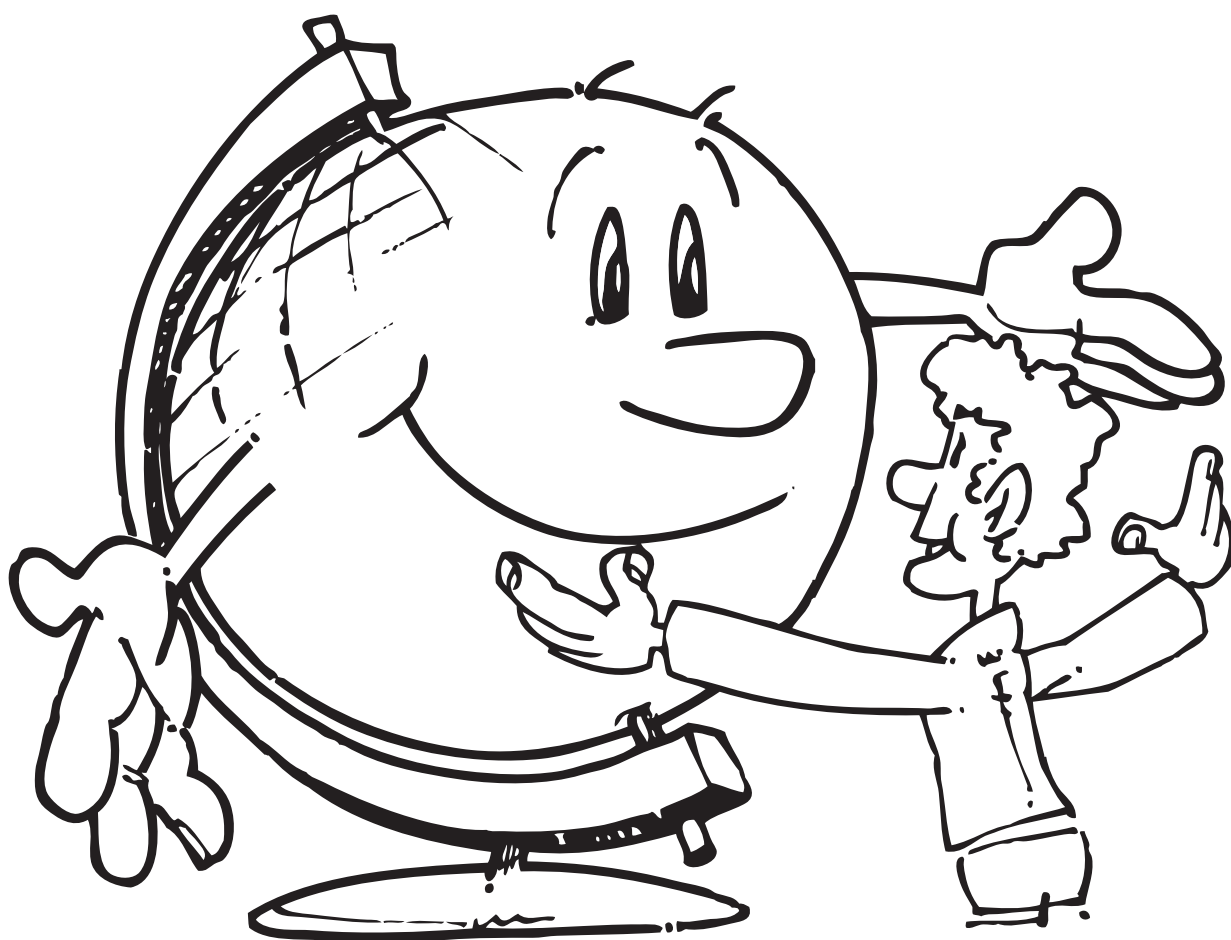
Vull demanar-te que em facis ser una persona amb cor.
Vull demanar-te que m'ajudis a viure des del cor,
on t'estàs cada dia en mi,
per així estar atent a les necessitats
de les persones amb les quals convisc i em trobo cada dia.

Vull ser una persona amb cor,
com ho vas ser tu, Jesús,
i així podré deixar petja
en el cor dels qui m'envolten.

Posa color a la teva oració:

Amb el teu COMPROMÍS
de COR

...faràs possible
un món millor

el Regne de Déu pel qual treballa

 Caritas

